

רקח מרקחת

פרשת צו

עבודת המשכן and כהונה and משה told ה' to take אהרן and his sons and initiate them into the כהונה and כהונה. פניני דעת in ר' אלי מאיר בלוך. קחנו בדברים ומשכהו explains רש"י. קח את אהרן ואת בניו אתו (ח:ב) asks why was it necessary to coax them; they certainly understood the tremendous זכות that this position involved. The splendor of the כהונה בגדי כהונה is just a hint of the חשיבות and spiritual weight that the עבודה itself carries.

ר' אלי מאיר answers that they did indeed understand the חשיבות and אחריות of the כהונה. This was גופא the source of concern. That they may feel so acutely the מורא and כובד ראש of the עבודה, that their שמחה in these מצוות would be hindered. Therefore משה was to encourage them to accept the מנוי with טוב לב. שמחה וטוב לב. The רוח of שמחה would be more effective than excessive דאגה in insuring that all is done בשלימות.

This blend of פחד and שמחה is found in the description of the יום הכיפורים that we say in חזרת הש"ץ of מוסף. כהן גדול and טבילה and הכנות describes the פיוט. The "עושה מצוה באימה ויראה, ובודק עצמו מחוצצי טבילה. In נוסח ספרד it reads. סדר היום began the יום. And again later in the heat of the עבודה, it says "שש וערה דם הפר לשש על מצוה לקיים דתו." לתוך המזרק שבו דם שעיר

The eyes of all of ישראל כלל were raised to the כהן גדול, counting on him and his עבודה to change the scarlet חוט לבן. Nonetheless, amidst the פחד, the כהן גדול must not forget that one of the keys to proper עבודת בית המקדש is this שש. The בית המקדש was a place of great זהירות, זיהוה, זיהוה. This however isn't a סתירה to במקומו.

As we enter the final stretch of פסח preparations, we too must keep in mind the words of חז"ל (מדרש רבה בהר) חז"ל (חז"ל). We certainly need to be careful that the הכנות are carried out correctly, but a key to proper הכנות for the יום is that they are done with a רוח of שמחה and anticipation of the approaching יו"ט.